

Շուշանիկ Կուրդիւնյան

Անցած օրերը

Մի՞թե արշալույս շողով վարդավառ,
Փափիկ ամպերը ծիրանի հագած,
Կամ վերջալույսը շքեղ հրավառ՝
Արքայի նման
Սարերին բազմած

Կարող եմ արդյոք մի օր նմանվեն
Ձե՛զ, անցած օրեր, թուած ծիծառներ,
Հանգիստ գիշերիս անուրջ ու տեսիլ,
Միտքս գուրգուրող
Երագ-ցնորքներ . . .

Որ այնպես շքեղ հուրհրալ գիտեք
Մն սիրտ գիշերվա մեռնելու ժամին,
Որ այնպես դյուրօրից կարմրել գիտեք
Հոգնած ցերեկի
Փախչելու պահին:

Ա՛հ, անցած օրեր, հիշատակների
Անսպառ աղբյուր . . . հսկա կոթողներ
Անխորտակ կանգնած սիրո, հուշերի
Անմահ դուր մեռած
Լռիկ վկաներ:

Կսիրեն հաճախ ընկնել ձեր խոր-խոր
Գաղտնի ծերպերում ընկնել թափառել,
Մենակ, ինքիշխան ձեր խորհրդավոր
Բանալին կրծքիս
Թախծով անասել:

Կսիրեն հաճախ ընթրստ լողորդի
Ազատ թռիչքով ընկնել ձեր գրկում,
Լողալ . . . ու սուզվել . . . մոռանալ վշտի
Աշնան ոռնոցը
Կյանքիս անխնդում:

1905
